

[Robert Pedersen.]

fra EF-sekretariatet, kan jeg ikke finde et svar på dette spørgsmål. Selv om jeg i princippet går ind for, at regnskaberne skal offentliggøres, kunne det måske være en ulempe for danske handelsvirksomheder, hvis andre i overgangsperioden kunne sætte sig ind i disse regnskaber, uden at andre lande gav os den samme mulighed.

Derimod har jeg ingen indvendinger mod, at handelsministeren i § 84 a går lidt videre i forhold til indfødsret og bopælskrav, end i direktiv kræver, for så behøver vi ikke at forandre loven endnu en gang, når næste direktiv fra EF foreligger.

Mit parti støtter ministeren i den opfattelse, at man ved denne lovrevision kun koncentrerer sig om de ved eventuelt dansk medlemskab af EF nødvendige forandringer og så næste år foretager de justeringer af aktieselskabsloven, der er foreslået i den fællesnordiske betænkning af 1969 og af det såkaldte Gomardudvalg. Vi mener også, at det er rigtigt at godkende de merudgifter, der påløber til aktieselskabs-registeret, på 1 mill. kr.

Hvad angår den anden lov, forsikringsloven, er ændringerne på de fleste punkter en naturlig følge af aktieselskabslovens forandringer og gælder af praktiske grunde både for forsikringsaktieselskaber og gensidige selskaber. På grund af de store tekniske vanskeligheder, der er forbundet med en harmonisering af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser, har EF kun udstedt ét direktiv af 25. februar 1964 om genforsikring. Jeg skal her blot nævne, at hidtil har betingelsen for, at udenlandske selskaber kunne få lov til at virke her i landet, været, at der indrømmedes danske selskaber en tilsvarende ret i vedkommende land. Dette gensidighedskrav foreslås modificeret ved en bestemmelse, så handelsministeren fremover får adgang til at udstede bekendtgørelser, hvorefter der på grund af vedtagne direktiver om liberalisering af adgangen til etablering eller udførte tjenesteydelser kan ses bort fra gensidighedskravet.

Jeg synes, der er én part i denne sag, man må spørge, og det er forsikringsverdenen, og jeg tillader mig at citere to ting. Først et brev fra direktør G. Koefoed i Assurandør-Societetet, som skriver til mig, at der ikke fra

Assurandør-Societetets side på det private danske forsikrings erhvervs vegne er eller vil blive rejst principielle indvendinger mod de i lovforslaget optagne bestemmelser til ændring af de nugældende forsikringstilsynslove. Dernæst vil jeg tillade mig kort at citere formanden for Assurandør-Societetet, direktør Jørgen S. Dreyer, der i årsberetningen siger:

„Det er som lige nævnt af markedssekretariatet og af vismændene påvist, at Danmark gennem de økonomiske gevinster ved en tilslutning til EF vil opnå væsentlige fordele for dansk erhvervsliv som helhed. Allerede af den grund må dansk forsikring ubetinget gå ind for en tilslutning til EF. I øvrigt må det være i landets interesse at blive medlem for at få medbestemmelsesret og mulighed for at øve indflydelse på udformningen af EF's fremtidige politik.“

I ministerens bemærkninger til forsikringsloven er der ikke som for aktieselskabsloven givet noget løfte om modernisering af loven. Jeg er fuld af forståelse for, at det er nødvendigt at begrænse ændringerne til de af vor eventuelle tilslutning til EF nødvendiggjorte forandringer, ikke mindst af hensyn til det store arbejdspress, som embedsmænd i alle ministerier virker under. Men jeg havde gerne set et løfte fra ministeren om en senere almen revision af forsikringsloven, hvilket er tiltrængt.

Lige til sidst et par generelle betragtninger om den frie etableringsret inden for EF, idet vi jo alle, modstandere såvel som tilhængere af dansk tilslutning, nærer visse betænkeligheder ved denne konsekvens af medlemskabet. For det første har allerede en del forsikringsselskaber taget konsekvensen af eventuelt dansk medlemskab ved at indgå fusioner. Sammenslutningen mellem Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring og Mejeriernes & Landbrugets Ulykkesforsikring, mellem Skandinavica og Baltica, og andre kunne nævnes, hvilket viser, at dansk erhvervsliv er klar over, at de forretningsmænd, der sover ved dansk tilslutning til EF, aldrig erhvervsmæssigt kommer til at vågne op.

Desuden synes jeg, der er grund til som en orientering at fremføre de belgiske erfaringer, idet Belgien jo er det EF-land, der i dette forhold kommer os nærmest. Mellem 1959 og 1970 tegnede udenlandske investe-